

i Kosovo og i Kurdistan, og i morgen vil det blive et andet sted.

Vi ser samtidig konflikter uden for Europa, som på et eller andet tidspunkt kan løbe over og ramme vore kyster. Det ser vi for tiden i forbindelse med Irak, Libyen, Algeriet. Vi ved ikke, hvornår problemerne i ulandene breder sig ind over omverdenen, som vi så det i Rwanda.

Derfor er der god mening i ved siden af en sikker dansk forsvarsindsats at have en konstruktiv politik i forhold til problemer, som skader den fredelige udvikling på længere sigt.

Ulandshjælpen skal formindske nøden og fattigdommen og fremme en social og politisk udvikling. Øststøtten skal styrke den demokratiske, sociale og økonomiske udvikling i de tidligere kommunistiske lande og fremskynde den integration i vores fællesskab, som både de og vi ønsker.

Derfor indgår ændringerne af miljø- og katastroferammen i finansloven for 1999, som vi indgik forlig om i fjor. Samtidig aftaltes det, at der skulle fremlægges en ny strategi, så de voksende midler bruges bedst muligt. Det er nødvendigt, at beløbene administreres effektivt, og at pengene kommer derhen, hvor de gør mest gavn både lokalt, regionalt og globalt.

Af hensyn til det regionale perspektiv foreslog vi i 1997, at vi skulle overføre et større beløb fra MIKA-rammen direkte til de baltiske lande for at fremskynde deres muligheder for at komme med i EU. Dette vil styrke deres og vores sikkerhed, og vi kan nu konstatere, at regeringen er indstillet på en styrkelse af indsatserne til generel fremme af økonomisk og social stabilitet i Østeuropa med hovedvægten på Østersøregionen. Den imødekommelse skal regeringen have tak for.

Til gengæld må jeg i forbindelse med miljøet i ulandene beklage, at midlerne i Danced og Danida åbenbart ikke anvendes effektivt, bl.a. fordi indsatserne slet ikke koordineres, ligesom det jo er uacceptabelt, at der er så meget rod i regnskaberne, at Rigsrevisionen ikke kan finde 140 mio. kr., som skulle være tilgået Dansk Røde Kors. Det er ikke acceptabelt, men forhåbentlig får vi en god forklaring i dag.

Den nyformulerede freds- og stabilitetsstrategi præciserer rimeligt nok den forebyggende indsats. Det er naturligtvis bedre for befolkningerne og billigere for både dem og omverdenen, at vi får en fredelig udvikling i stedet for en konflikt og en katastrofe, som vi siden skal sætte hærene ind for at løse op for.

Derfor er der god mening i, at Danmark bidrager til civile konfliktforebyggende indsats i Kosovo og Makedonien gennem støtte til genopbygning af fysisk infrastruktur, etablering af nye forvaltningsstrukturer, opbygning af en troværdig politistyrke samt et uafhængigt retsvæsen.

Denne indsats som her beskrevet af regeringen er vel modellen for, hvad vi kan forestille os at tilbyde andre steder, hvor konfliktforebyggelse skal ske i tide. Dette projekt er vi enige i, men så må jeg sige, at jeg savner forståelse for mindretalsproblemerne. Det kan være, de ikke er beskrevet, som regeringen har tænkt det, men det bør inddrages i selve strategien. Skal konflikterne i fremtiden forebygges, må det ske gennem forståelse for mindretallene, som centralmagterne, ofte Europa-magter, ikke længere kan holde nede. Det er dem, der udløser de konflikter og krige, vi ser omkring os nu, og som vi vil se omkring os i fremtiden. Det er dem, der skabte krigen i Tjetjenien og lige nu begrunder krigshandlingerne i Kosovo og Kurdistan og i morgen vil gøre det andre steder.

Danmark har jo erfaringer med en fredelig løsning af mindretalsproblemer, og vi har forståelse for mindretalskulturens rettigheder. Når vi rejser rundt i verden, kan vi præsentere vores måde at løse problemer på. Vi bør bruge denne viden og erfaring i international sammenhæng. Derfor må regeringens strategi udvikles med konkrete og velformulerede indsats til fremme af forståelsen for mindretalenes kulturelle, sociale og politiske rettigheder og med udarbejdelse af konfliktløsningsmodeller, som vi i tide kan tilbyde og engagere os i at få fremmet. Der har vi jo et grundlag i Folketingets betretning for 1995 og DUPI's arbejde omkring mindretalspolitikken og de forslag, som vi ønsker at fremsætte i FN.

En konfliktløsende faktor er i dag uanset den diskussion, der var lige før, den danske hær, der er blevet både fredsskaber og fredsvogter i langt højere grad, end det var forudset i 1992-93. Derfor er den jo også inddraget i det, der på side 12 kaldes en ny samlet dansk strategi. Uanset de arkivstudier, som er foregået lige før, står der altså på side 12, at det er en ny samlet dansk strategi, som vil omfatte militære indsats i form af forsvarrets fredsbevarende og -skabende indsats samt civile indsats osv., og neden under instrumenterne står det jo direkte beskrevet: militære instrumenter, delta-